

הוצאות העבודה ברפת

חיים נעים - רפת המנורה (המעפיל, נורדיה)

- מענקים להישגים
- הכשרה, קורסים והשתלמויות
- תחומי התעסקות מוגדרים לפי עניין - גידול, בריאות, הזנה, טיפוח ועוד.

אני שואל את מנהלי הרפתות, לכמה מהעובדים בענף יש קרן השתלמות? האם העובד יצא לנופש על חשבון הענף, בעקבות הצלחת הענף, או שהוא עובד טוב, כפי שנוהגים לעשות מפעלים רבים?

אנו מנהלי הרפתות צריכים להפנים שהמשאב הראשון והחשוב ביותר לרפת הוא הרפתן!

רפתן שיש לו עין חדה לראות דרישה, פרה חולה, פרה במצוקה, מאבחן דלקת עטין בזמן (הו כמה זה חשוב) , עושה המלטה מעולה. רפתן כזה שווה הרבה כסף.

מכיוון שרוב הנהלות הרפת לסוגיהן אינן מתמצאות בענף ואינן מקצועיות מספיק בשביל לשאול את השאלות הרלוונטיות לרפת טובה, אז הן "מתעסקות" עם הוצאות העבודה.

כמו שנאמר - מנהל שאת רוב זמנו משקיע בניסיון לחסוך בהוצאות בעבודה - אינו מנהל.

הנהלות אינן מבררות את הדברים החשובים באמת, כמו ק"ג ח"י לייצור ליטר חלב, אחוז ההרות ברפת, ימי חליבה ממוצעים ועוד.

חבריי, מנהלי הרפתות שהעובדים בענף הרפת, עובדים קשה מאוד, בשעות לא שעות, סביב השעון. מגיע להם יותר. את ההתייעלות ברפת אנו צריכים למצוא במקום אחר. ■

בכנסים רבים אנו רואים פעילות ענפה ומבורכת של חקלאים ורפתנים. אך, כאשר מסתכלים על חתך המשתתפים, אנו רואים שציבור הרפתנים הולך ומתבגר, שלא נאמר מזקין. צעירים מעטים מצטרפים לענף. השאלה היא מדוע?

עוד כשעשיתי קורס "יסודות הרפת" לפני 30 שנה, למדתי (ואני רואה כמה זה נכון) שענף הרפת הוא הענף המורכב ביותר בחקלאות, כך שעניין גדול יש בו. נושא הוצאות העבודה, מעסיק לצערי, יותר מדי, את מקבלי ההחלטות ובהנהלות הרפת השונות. ברפתות המאוחדות את הנהלות האגודה ובמשקים את ועדות המשק.

הוצאת העבודה ברפת היא כמו כל הוצאה אחרת. כמו קניית מזון וקניית חומרים ושירותים. הוצאות המזון מהוות כ-52% מסה"כ ההכנסות, הוצאות חומרים ושירותים כ-21% והוצאות העבודה כ-10%. במונחים של הוצאה לייצור ליטר חלב המזון מהווה כ-93 אג', החומרים והשירותים כ-40 אג' והעבודה כ-20 אגורות.

ההוצאה בתוספת שכר של 500 ₪ ברוטו לכל עובד, קטנה בהרבה, מאשר להוריד 20 גרם ח"י לייצור ליטר חלב. להערכת הרפתות, קרי הנהלות הרפת, אינן משקיעות דיין בהון האנושי הקיים כבר בענף כך שצעירים נמשכים פחות לענף:

- שכר הולם והוגן

ילדי דור העתיד